

Gebiedsvisie

Behorende bij de
verordening
geurhinder en
veehouderij 2011

1 INLEIDING

In 2007 is op basis van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) door de gemeenteraad van Leudal een Verordening en bijbehorende gebiedsvisie vastgesteld.

Destijds is besloten dat de vastgestelde gebiedsvisie en verordening geëvalueerd en eventueel aangepast zou worden voordat het nieuwe bestemmingsplan buitengebied Leudal opgesteld wordt. Momenteel wordt naar aanleiding van het gevoerde maatschappelijk debat in het najaar 2010 de bestaande Structuurvisie aangepast, waarna het bestemmingsplan buitengebied wordt opgesteld.

De eerste stap tot een actualisatie van de verordening is een quickscan waarmee een globale analyse is uitgevoerd om te onderzoeken of de wettelijke waarden voor bepaalde gebieden tot knelpunten leiden. Voor deze gebieden is deze gebiedsvisie opgesteld. De verordening en de bijbehorende gebiedsvisie zal een oplossing-/ontwikkelrichting aangeven voor de knelpunten uit de quickscan.

Voordat gestart kan worden met de indeling van gebieden en berekeningen dienen uitgangspunten geformuleerd te zijn die o.a. gebaseerd zijn op de uitkomsten van het gevoerde maatschappelijk debat en andere nieuwe inzichten op het gebied van bestaande bestemmingsplannen en veranderende regelgeving. Deze uitgangspunten zijn ook vermeld in deze nota.

De gemeenteraad heeft op 24 mei 2011 positief beslist over de quickscan en uitgangspunten. Deze uitgangspunten en de resultaten van de quickscan en leveren beide input voor de actualisatie van de verordening en de bijbehorende gebiedsvisie.

Kort samengevat is ten opzichte van 2007 de situatie rondom geurhinder in Leudal verbeterd doordat veel veehouderijen geurreducerende maatregelen binnen hun bedrijfsvoering hebben gerealiseerd. Daarenboven hebben veel veehouderijen hun activiteiten beëindigd.

2 WET GEURHINDER EN VEEHOUDERIJ

2.1 Algemeen

De Wgv bepaalt op welke manier geur (stank) van veehouderijstallen in de omgevingsvergunning en in bestemmingsplannen moet worden beoordeeld waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de maximaal toegestane geurbelasting binnen én buiten de bebouwde kom.

De geurbelasting wordt uitgedrukt in aantallen Europese odour units in een volume-eenheid lucht (ouE/m^3 : odour units per kubieke meter lucht). Eerst wordt de geuremissie berekend door het aantal dieren te vermenigvuldigen met de betreffende geuremissiefactor. Vervolgens wordt de geuremissie vanuit de gezamenlijke dierenverblijven - samen met andere variabelen zoals de afstand tot het dichtstbijgelegen geurgevoelig object - ingevoerd in een verspreidingsmodel waarmee de verspreiding van de geur in de omgeving wordt berekend. De uitkomst hiervan is de geurbelasting van de dierenverblijven van een veehouderij op een geurgevoelig object.

Onder een geurgevoelig object wordt verstaan een locatie, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of verblijf en die daarvoor permanent of regelmatig wordt gebruikt. De grens van een locatie wordt bepaald door de plaats waar niet meer wordt voldaan aan de drie criteria uit deze definitie. De vergunning moet worden geweigerd als de geurbelasting meer bedraagt dan 3,0 odour units binnen de bebouwde kom en 14,0 odour units buiten de bebouwde kom.

2.2 Gemeentelijke verordening

In een gemeentelijke verordening kan worden bepaald dat binnen een deel van het grondgebied andere waarden gelden. Binnen de bandbreedte van de wet kan dus een ander geurbeleid, zowel strenger als soepeler, worden gevoerd. In de verordening kan worden bepaald dat binnen een deel van het grondgebied andere waarden voor geurbelasting of afstanden gelden. Aangezien de wet uitgaat van een gebiedsgerichte benadering geldt de andere waarde of afstand voor alle veehouderijen in het gebied.

Bij de voorbereiding van een gemeentelijke verordening moet de gemeenteraad rekening houden met de huidige en de te verwachten geursituatie vanwege de veehouderijen in het gebied, het belang van een geïntegreerde aanpak van de verontreiniging en de noodzaak van een even hoog beschermingsniveau van het milieu.

Verder moeten de gewenste ruimtelijke inrichting van het gebied of de afwijkende relatie tussen geurbelasting en geurhinder betrokken worden bij het bepalen van de andere afstand of waarde. Van deze beide aspecten moet ten minste één bij de besluitvorming worden betrokken.

3 UITGANGSPUNTEN

3.1 Indeling in gebieden

Ten behoeve van de uitvoering van de Quickscan is een gebiedsindeling gemaakt, die grotendeels aansluit bij de gebiedsindeling zoals die in 2007 is gehanteerd. Deze gebiedsindeling wordt ook toegepast in de gebiedsvisie die behoort bij de nog vast te stellen geurverordening. De kerncontouren zijn op basis van nieuwe inzichten omtrent ruimtelijke ontwikkelingen enigszins aangepast ten opzichte van de kerncontour van 2007.

Vanwege het gevoerde maatschappelijk debat is het gebied Kernrandzone toegevoegd en door de algemene uitgangspunten (zie 3.2) zijn de zoekgebieden voor landbouwontwikkelingen (LOG's) niet meer opgenomen.

Bij het vaststellen van de contouren van de kernen is rekening gehouden met reeds bestaande en toekomstige uitbreidingsmogelijkheden op het gebied van woningbouw.

Voor de quickscan is Leudal onderverdeeld in de volgende gebieden:

- De 16 kernen van Leudal (bebouwde kom)
- Industrierreinen (buiten de gemeentelijk kerncontour → zie 3.2)
- Kernrandzone
- Buitengebied (waaronder zorginitiatief Hornerheide en grootschalige recreatieterreinen)

3.2 Algemene uitgangspunten

De volgende uitgangspunten die o.a. gebaseerd zijn op de uitkomsten van het gevoerde maatschappelijk debat en veranderde inzichten op het gebied van bestaande bestemmingsplannen en regelgeving, vormen de grondslag voor de quickscan en de toekomstige aanpassing van de geurverordening:

- Het buitengebied van de Gemeente Leudal wordt gekenmerkt door een kleinschalig en landelijk karakter. Een van de kenmerken die daarbij horen is een verspreid liggende agrarische bedrijvigheid, verspreid liggende woningen én natuur- en recreatiegebieden. Het behouden van dit karakter is het belangrijkste uitgangspunt voor het opstellen van de gebiedsvisie.
- De in de Wgv genoemde basisnormen van 3 OU/m³ voor de kern en 14 OU/m³ buiten de kern zoveel mogelijk als uitgangspunt te nemen en terughoudend zijn met het afwijken van de in Wgv vastgelegde normen.
- Rondom de kernen ligt een gemeentelijke contour die ook in toekomstige bestemmingsplannen wordt toegepast en waarbinnen ontwikkeling van de kernen moet plaatsvinden. Over het gebruik van deze gemeentelijke contour is op 2 maart 2010 besloten. Vanuit deze contour is op 200 meter afstand een nieuwe contour bepaald, die de zogenaamde kernrandzone aangeeft. Bij de afronding van het maatschappelijk debat is bepaald dat kernrandzones worden ingevoerd. De geurnorm 8 OU/m³ op deze kernrandzone (i.p.v. 14) is het uitgangspunt.

- Om reeds bestaande of bekende uitbreidingsplannen van kernen mogelijk te maken in overbelaste situaties kan de bestuurlijke afweging worden gemaakt voor de hele kern of het plan een hogere norm op te nemen. Het respecteren van een goed woon- en leefklimaat vormt daarbij het uitgangspunt. In dat geval wordt het woon- en leefklimaat ondanks de hogere norm als goed (4-8) beoordeeld. Dit zal dan wel goed gemotiveerd moeten gebeuren.
- Voor grootschalige recreatieterreinen in het buitengebied is de norm van 14 OU/m³ van toepassing. Andere grote recreatieterreinen Recreatieoord De Leistert (inclusief Buitenhof De Leistert), Landgoed Leudal, Landgoed Lemmenhof, Boerderijcamping Bekerhof zijn bij de kern getrokken; hiervoor geldt de norm van 3 OU/m³ of de norm voor de betreffende kern (Baexem, Ell, Heibloem en Hunsel hebben een afwijkende norm). Dit geldt ook voor Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers COA Limburg te Baexem, De Widdonck te Heibloem en Woonzorgcentrum St. Charles te Heythuysen.
- In het kader van de Reconstructiewet zijn in de gemeente Leudal een aantal gebieden aangewezen als zoekgebied voor een Landbouwonwikkelingsgebied (LOG-gebied). Uit het maatschappelijk debat is bepaald dat geen contouren voor zoekgebieden LOG worden gehanteerd. Ten opzichte van 2007 is met dit standpunt niets veranderd: de norm blijft 14.
- Overbelaste woningen in het buitengebied zijn veelal historisch gegroeide situaties waarbij er sprake is van voormalige bedrijfswoningen en/of woningsplitsing. Het uitgangspunt is in deze situaties de norm niet aan te passen.
- De vergunde situatie per 1 januari 2011 van veehouderijen is het uitgangspunt bij de berekening van de achtergrondbelasting. Hierbij rekening houdend met de toekomstige uitbreidingsmogelijkheden van woningbouwlocaties voor een periode van circa 10 jaar.
- In afwijking van de norm 14 OU/m³ voor het buitengebied wordt voor bestemmingsplangebied Hornerheide te Horn (groot zorginitiatief) de norm 3 OU/m³ gehanteerd. De contouren van het bestemmingsplan zijn dus bepalend.

3.3 Uitvoering berekeningen quickscan

De te verwachten geurhinder wordt bepaald door de achtergrondbelasting in de bestaande situatie en de toekomstige situatie. Om de achtergrondbelasting per gebied te kunnen berekenen is het rekenmodel V-stacks ontwikkeld; de enige rekenmethode die de Wgv toestaat.

In elk gebied is op geurgevoelige objecten de (achtergrond)geurbelasting berekend. De berekening van de achtergrondbelasting is uitgevoerd voor alle geurbronnen (intensieve veehouderijen) die op het gebied van invloed zijn. Uit de, in 2007 uitgevoerde, quickscan is naar voren gekomen dat alleen de veehouderijen van de buurgemeente Peel en Maas (en de andere buurgemeenten dus niet) een bijdrage leveren aan de achtergrondbelasting in Leudal. Dit geldt momenteel ook nog, waarbij zelfs geldt dat deze emissie vanuit Peel en Maas t.o.v. 2007 is afgenomen.

In sommige van de gevallen is ook de zogenaamde voorgrondbelasting van belang. Hiermee wordt de geurbelasting bedoeld van die veehouderij die de meeste geur bij het geurgevoelige object veroorzaakt, hetzij omdat het een grote veehouderij betreft, hetzij omdat de veehouderij dichtbij het geurgevoelige object is gelegen. De voorgrondbelasting is dan hoger dan de achtergrondbelasting. Voor het maken van beleidskeuzes is hoofdzakelijk de achtergrondbelasting van belang. Indien de voorgrondbelasting bepalend is zal dit duidelijk worden aangegeven in de analyse van de quickscan.

3.4 Aanvaardbaar geurhinderniveau

Nieuw sinds de komst van de Wet geurhinder en veehouderij is dat - in tegenstelling tot het verleden - op grond van odour units een beoordeling van het leefklimaat is te maken. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van bijlage 6 en 7 van de handreiking bij de Wgv (Infomil mei 2007). Een samenvatting hiervan is gegeven in onderstaande tabel. Het RIVM hanteert voor haar milieurapportages en – toekomstverkenningen voor het aspect geurhinder de milieukwaliteitscriteria die vermeld staan in de tabel. Deze criteria worden ook toegepast voor de beoordeling van mogelijke geurhinder in Leudal.

Bij de bepaling van de feitelijke geurhinder in een gebied worden de hinderpercentages van zowel de voor- als de achtergrondbelasting met elkaar vergeleken. Het hoogste geurhinderpercentage tussen deze twee waarden is dan maatgevend. Het hoogste geurhinderpercentage bepaalt vervolgens de kwaliteit van het woon- en leefklimaat.

Tabel 1: Dosis-effectrelatie voor- en achtergrondbelasting, hinderpercentage en leefklimaat

Voorgrondbelasting (ou _E /m ³)	Achtergrondbelasting (ou _E /m ³)	Geurgehinderden [%]	Leefklimaat
< 1,5	< 3	< 5	Zeer goed
1,5 - 3,5	3 - 7	5 - 10	Goed
3,5 - 6,5	7 - 13	10 - 15	Redelijk goed
6,5 - 10	13 - 20	15 - 20	Matig
10 - 14	20 - 28	20 - 25	Tamelijk slecht
14 - 19	28 - 38	25 - 30	Slecht
19 - 25	38 - 50	30 - 35	Zeer slecht
> 25	> 50	> 35	Extreem slecht

De voor- en

achtergrondbelasting moeten niet met elkaar worden verward. Met de voorgrondbelasting wordt de geurbelasting bedoeld van die veehouderij welke de meeste geur bij het geurgevoelig object veroorzaakt, hetzij omdat het een grote veehouderij betreft, hetzij omdat de veehouderij dichtbij het geurgevoelig object is gelegen. De voorgrondbelasting is van belang voor het bepalen van de verwachte hinder, omdat uit onderzoek is gebleken dat de geurhinder als gevolg van de voorgrondbelasting hoger is dan als gevolg van de achtergrondbelasting, bij gelijke belastingen. Als vuistregel geldt dat de voorgrondbelasting bepalend is voor de hinder als de voorgrondbelasting meer dan de helft van de achtergrondbelasting bedraagt.

De beoordeling van het woon- en leefklimaat is voornamelijk van belang bij de beoordeling van de "omgekeerde werking".

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) wordt gebruikt om de geurbelasting veroorzaakt door veehouderijen te beoordelen op geur vanwege de geur uit dierveststoffen. Hierdoor heeft zij indirect consequenties voor de totstandkoming van geurgevoelige objecten. Die uitstraling van de geurregelgeving naar de ruimtelijke ordening wordt wel aangeduid met de term 'omgekeerde werking'. De reden voor die uitstraling is duidelijk: een geurnorm beoogt mensen te beschermen tegen overmatige geurhinder. Omgekeerd moet een bevoegd gezag dan ook niet toestaan dat mensen worden blootgesteld aan die overmatige hinder, bijvoorbeeld door zich in de directe nabijheid van de veehouderij te vestigen.

De ruimtelijke plannen waarvoor de omgekeerde werking moet worden beoordeeld, zijn met name bestemmingsplannen waarin locaties voor woningbouw, zoals een woonwijk of een ruimte voor ruimtewoning, of recreatie en toerisme worden vastgelegd. In gevallen dat een bouwplan niet past binnen het bestemmingsplan, bijvoorbeeld bij vergroting van een bouwblok of bij woningsplitsing, kan ondanks strijdigheid met het bestemmingsplan een omgevingsvergunning worden verleend conform het bepaalde in artikel 2.12 lid 1 onder a sub 3 Wabo. Bij besluitvorming over deze omgevingsvergunning moet opnieuw de milieutoets op de omgekeerde werking worden uitgevoerd, er wordt immers opnieuw bestemd. Als het bouwblok al bestemd is, behoeft het bestemmingsplan geen aanpassing en is ook geen toets op de omgekeerde werking nodig of mogelijk.

De maximale hinderpercentages dienen zodanig te worden vastgesteld dat deze aansluiten bij de aard van de te onderscheiden gebieden. Hierbij is het aan te bevelen om tevens rekening te houden met de feitelijke geurhinderpercentages (bestaande situatie) aangezien de Wet geurhinder en veehouderij geen saneringsverplichting kent. Bestaande rechten kunnen dus niet worden aangetast. Dit betekent dat reeds overbelaste situaties in stand kunnen blijven. Het vaststellen van (niet realistische) lage hinderpercentages voor de gebieden zal er derhalve niet voor zorgen dat overbelaste situaties teniet worden gedaan. Indien de hinderpercentages laag worden vastgesteld terwijl in het gebied feitelijk sprake is van een relatief hoge geurbelasting, worden hierdoor alle eventuele gewenste ruimtelijke ontwikkelingen gefrustreerd, terwijl er geen reden is om aan te nemen dat daadwerkelijk sprake is van een te hoge geurbelasting (bijvoorbeeld door het achterwege blijven van klachten uit de buurt). De nieuwbouw van een woning of woningsplitsing kan dan in veel gevallen niet worden toegestaan omdat het woon- en leefklimaat dit niet toestaat en ook ontwikkelingen van veehouderijen zijn dan in veel gevallen niet mogelijk omdat het woon- en leefklimaat van omliggende woningen dan de gestelde normen snel zal overstijgen.

Verder moet worden opgemerkt dat het vaststellen van een lager hinderpercentage voor de achtergrondbelasting dan het hinderpercentage dat geldt voor de voorgrondbelasting, niet aan te raden is omdat het hoogste hinderpercentage altijd de kwaliteit van het woon- en leefklimaat bepaalt. De vaststelling van een individuele norm van bijvoorbeeld 14 ou_E/m³ impliceert feitelijk al dat een hinderpercentage van 25%

aanvaardbaar is. Het vaststellen van een lager hinderpercentage voor de achtergrondbelasting heeft dan feitelijk al geen effect meer.

In gemeente Leudal zijn 4 verschillende gebieden te onderscheiden, de 16 kernen, industrieterreinen, kernrandzone en het buitengebied. Per gebied moet de gemeente bepalen wat een aanvaardbaar woon- en leefklimaat is.

Totdat de Wgv van kracht werd, werden vergunningaanvragen getoetst aan de afstandsgrafiek. Kort na inwerkingtreding van de Wgv zouden de meeste veehouderijen dan ook nog voldoen aan de afstanden uit de afstandsgrafiek.

De hinderpercentages die globaal overeenkomen met de afstanden uit de afstandsgrafiek, bedragen per omgevingscategorie in het concentratiegebied: (I) 11%, (II) 14%, (III) 22% en (IV) 36%;

Bovenstaande waarden zijn representatief voor een gemiddelde situatie (uit bijlage 6 en 7 bij de handreiking Wet geurhinder en veehouderij)..

Volgens de oude categorie-indeling kunnen de categorieën als volgt worden omschreven:

Object categorie I

- a) Bebouwde kom met stedelijk karakter;
- b) Ziekenhuis, sanatorium en internaat;
- c) Objecten voor verblijfsrecreatie.

Object categorie II

- a) Bebouwde kom of aaneengesloten woonbebouwing van beperkte omvang in een overigens agrarische omgeving;
- b) Objecten voor dagrecreatie.

Object categorie III:

Verspreidliggende niet-agrarische bebouwing die aan het betreffende buitengebied een overwegende woon- of recreatiefunctie verleent.

Object categorie IV

- a) Woning behorend bij een agrarisch bedrijf, niet zijnde een veehouderij waar 50 of meer mestvarkeneenheden op grond van een vergunning of een algemene maatregel van bestuur aanwezig mogen zijn;
- b) Verspreidliggende niet agrarische bebouwing.

Onderstaand wordt per gebied nader onderbouwd welk woon- en leefklimaat aanvaardbaar is waarbij wordt aangesloten bij de hierboven genoemde hinderpercentages voor concentratiegebied. Deze hinderpercentages golden immers voor een gemiddeld gebied in de periode voorafgaand aan de in werkingtreding van de Wet geurhinder en veehouderij. Gelet op het feit dat Leudal kan worden aangemerkt als een agrarische gemeente met relatief veel intensieve veehouderijen, zijn de hinderpercentages zoals hierboven genoemd zeker niet te laag (deze zijn immers gebaseerd op een gemiddeld gebied en Leudal kan worden aangemerkt als (intensief) agrarisch gebied). Verder is het redelijk om hierbij aan te sluiten omdat de normstelling in de Wet geurhinder en veehouderij ook is gebaseerd op bovengenoemde hinderpercentages.

De 16 kernen

De 16 kernen moeten worden beschouwd als bebouwde kom. De bebouwde kom kenmerkt zich als een gebied met relatief veel bewoners (geurgevoelige objecten) per oppervlakte. De aanwezigheid van gemiddeld een groot aantal geurgevoelige objecten die een gebied overwegend een woon- of verblijfsfunctie verleent, rechtvaardigt een relatief hoog beschermingsniveau. De 16 kernen zijn relatief kleine kernen. Voor wat betreft de categorie-indeling kan niet worden gesteld dat het karakter van de kernen van Leudal stedelijk van aard is. Het ligt meer voor de hand om te stellen dat sprake is van bebouwde kom of aaneengesloten woonbebouwing van beperkte omvang in een overigens agrarische omgeving. Dit betekent dat een hinderpercentage van maximaal 14 % en een redelijk goed woon- en leefklimaat acceptabel is voor de 16 kernen van Leudal.

Industrieterreinen (buiten de kern)

Qua gebiedstypering kunnen industrieterreinen worden aangemerkt als categorie II (aaneengesloten woonbebouwing van beperkte omvang in een overigens agrarische omgeving) of categorie III object (verspreidliggende niet-agrarische bebouwing die aan het betreffende buitengebied een overwegende woon- of recreatiefunctie verleent). Hierbij moet de term wonen dan worden gezien als verblijven. Dit rechtvaardigt een hinderpercentage van maximaal 22 %. In de gebiedsvisie is aangegeven dat op industrieterreinen vaak

bedrijven zijn gevestigd die zelf al een bepaalde geur verspreiden, ook al is geen sprake van een agrarische geur.

Omdat cumulatie kan plaatsvinden van agrarische en industriële geuren is voor de voorgrondbelasting aansluiting gezocht bij de basis norm voor het buitengebied zijnde $14 \text{ ou}_E/\text{m}^3$. Gelet hierop is het aannemelijk om uit te gaan van een maximaal hinderpercentage van 25%.

Kernrandzone

Rond de dorpskernen is een kernrandzone ingesteld. Het doel hiervan is te komen tot een scheiding van mens- en dierconcentraties. De kernrandzone kan worden gekenmerkt als een overgangsgebied tussen de bebouwde kom en het buitengebied. Wat betreft de mate van geurhinder die in dit gebied kan worden toegestaan mag dit hoger zijn dan in de bebouwde kom, maar lager dan in het overige buitengebied. Wat betreft categorie-indeling van dit gebied kan het gebied worden aangemerkt als categorie II (aaneengesloten woonbebouwing van beperkte omvang in een overigens agrarische omgeving) of III (Verspreidliggende niet-agrarische bebouwing). Mogelijk is zelfs categorie IV van toepassing aangezien binnen dit gebied ook veehouderijen zijn gelegen. Er zal derhalve overwegend sprake zijn van een categorie III omgeving. Aangezien de individuele geurnorm voor dit gebied in de geurverordening ook omlaag is bijgesteld van $14 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ (standaardnorm voor buitengebied) naar $8 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ met een hinderpercentage van 17%, is het redelijk om dit hinderpercentage als bovennorm aan te houden. Een hinderpercentage van maximaal 17% doet recht aan het karakter van de kernrandzone (tussen categorie II en III met een gemiddeld hinderpercentage van 18%) en past derhalve het beste bij de aard van het gebied.

Buitengebied

Zoals eerder aangegeven is Leudal een agrarische gemeente met in het buitengebied veel intensieve veehouderijen. Wat betreft het karakter van dit gebied zijn voornamelijk verspreidliggende woningen aanwezig tussen de (intensieve) agrarische bedrijven. In een enkel geval zal er sprake zijn van een clustering van de woningen, bijvoorbeeld in het geval van een woongehucht in het buitengebied. Wat betreft categorie-indeling zal voornamelijk sprake zijn van categorie IV (verspreidliggende niet-agrarische bebouwing), afgewisseld met een enkele keer categorie III (Verspreidliggende niet-agrarische bebouwing die aan het betreffende buitengebied een overwegende woon- of recreatiefunctie verleent). Wat betreft het maximale geurhinderpercentage kan daarom worden aangesloten bij het gemiddelde van het geurhinderpercentage van categorieën III en IV (29%). Gelet echter op het feit dat in de geurverordening van Leudal voor het buitengebied de maximale geurnorm is vastgesteld van $14 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ met een hinderpercentage van 25% is het raadzaam om hier bij aan te sluiten. Een hinderpercentage van 25% past bij de aard van dit gebied (tussen 22% en 36%), bovendien valt een hinderpercentage van 25% nog net in een beter klasse voor het woon- en leefklimaat dan een hinderpercentage van 29% (zie ook tabel 1).

Ofschoon een tamelijk slecht woon- en leefklimaat als maximum voor het buitengebied aanvaardbaar wordt gesteld, is hier feitelijk bijna nooit sprake van. Deze classificatie geldt alleen in enkele individuele gevallen waar een woning op (relatief) korte afstand is gelegen van een (grote) intensieve veehouderij. In een groot aantal gevallen is sprake van voormalige of afgesplitste bedrijfswoningen. In deze gevallen heeft de bewoner bewust de keuze gemaakt om dicht bij een veehouderij te gaan wonen. Verder moet worden opgemerkt dat de gemeente, in het ruimtelijke spoor, voornemens is om de volgende maatregelen te treffen om uitbreidingen van veehouderijen te beperken:

- Het aanscherpen van de definitie van een intensieve veehouderij en grondgebonden bedrijf. Voorgesteld wordt om dit te koppelen aan het huisvestingssysteem (beweiden of dieren jaarrond op stal laten staan).
- Co vergisting is nu overal mogelijk. Co vergisting is echter een verouderde techniek en wordt naar verwachting niet meer toegepast (thans 1 installatie in Leudal). Voorgesteld wordt om deze rechtstreekse realisatie mogelijkheid te laten vervallen. Wel blijft het mogelijk om via een buitenplanse procedure een dergelijke installatie te realiseren mits aangetoond wordt dat dit voldoet aan alle milieueisen.
- Binnen de kernrandzone is de huisvesting van dieren behorende tot de intensieve veehouderijen begrensd op de bestaande bebouwing. Tevens is binnen de kernrandzone maximaal 1 bouwlaag toegestaan.

Deze maatregelen zullen worden vastgelegd in het bestemmingsplan. Vanwege deze maatregelen worden bedrijfsuitbreidingen meer aan banden gelegd en zal hierdoor de kans op geurhinder ook afnemen.

Verder hebben ca. 40 intensieve veehouderijen verspreid in de gehele gemeente aangegeven dat zij hun bedrijf in het kader van het Actieplan Ammoniak veehouderijen zullen beëindigen vanaf 2020. Dit Actieplan moet er toe leiden dat de middelgrote veehouderijbedrijven emissiearm worden en gaan voldoen aan het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit huisvesting).

Behalve de stoppende bedrijven zullen de resterende middelgrote veehouderijbedrijven emissiearme stalsystemen toe gaan passen. In veel gevallen gaat dit ook gepaard met een afname van de geurhinder. Hierdoor zal naar verwachting de totale geurhinder in het buitengebied afnemen.

Aanvaardbaar geurhinderniveau gemeente Leudal

In onderstaande tabel zijn de maxima voor de voor- en achtergrondbelasting, het geurhinderpercentage en het woon- en leefklimaat voor de te onderscheiden gebiedstypen samengevat:

Gebied	Maximale voorgrondbelasting	Maximale achtergrondbelasting	Maximaal % geurhinder	Woon- en leefklimaat (worst-case)
De 16 kernen	6	12	14	Redelijk goed
Industrieterreinen	14	28	25	Tamelijk slecht
Kernrandzone	8	16	17	Matig
Buitengebied	14	28	25	Tamelijk slecht

In bovenstaande tabel is aangegeven hoe hoog de voor- en achtergrondbelasting maximaal mag bedragen waarbij voor het betreffende gebied nog sprake is van een aanvaardbaar geurhinderniveau. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze waarden de uiterste grenzen aangeven voor wat betreft de voor- en de achtergrondbelasting. Feitelijk is het woon- en leefklimaat van de meeste geurgevoelige objecten beter dan hier aangegeven. Anderzijds zullen er ook situaties voorkomen waar de geurbelasting (voor- en/of achtergrondbelasting) reeds hoger is dan hier aangegeven. Er is dan sprake van een overbelaste situatie. Overbelaste woningen zijn veelal historisch gegroeide situaties waarbij er vaak sprake is van voormalige bedrijfswoningen en/of woningsplitsing.

De Wet geurhinder en veehouderij bevat geen saneringsverplichting. Dit betekent dat bestaande situaties waarbij de voor- en of de achtergrondbelasting hoger is dan de maximale aanvaardbare geurbelasting kunnen blijven bestaan omdat bestaande rechten van veehouderijen worden gerespecteerd. Bij de beoordeling van een vergunningaanvraag van een veehouderij wordt overigens alleen getoetst aan de individuele geurnormen en niet aan de achtergrondbelasting. Uitzonderingen hierop zijn de situaties waarbij sprake is van een MER-beoordeling of een MER-rapport waarbij de veehouderij door de voorgenomen ontwikkeling bepaalde grenzen in dieraantallen overschrijdt of bij bijvoorbeeld nieuw vestiging en in de gevallen dan er een planologische toetsing plaats moet vinden in de procedure om omgevingsvergunning. Dan moet het woon –en leefklimaat worden beoordeeld en moet ook de achtergrondbelasting worden getoetst.

3.5 Geurhinder en gezondheid

De geurhinderpercentages geven een indicatie en zijn gebaseerd op een representatieve steekproef. De hindermeting is uitgevoerd volgens de daarvoor in Nederland geldende voorschriften die uitgaan van gemiddelde percentages. Het is mogelijk dat in bepaalde gebieden de werkelijke geurhinderpercentages afwijken van deze gemiddelde percentages.

Een directe relatie tussen geurwaarneming en ziekte is niet aangetoond, maar geurhinder kan lichamelijke processen op gang brengen die leiden tot ziekte. Geurhinder veroorzaakt bij de mens verschillende reacties en effecten, die bij toenemende blootstelling kunnen leiden tot lichamelijke klachten (hoofdpijn, misselijkheid, verstoorde ademhaling en verstoorde hartslag) en/of psychische klachten (spanningen, structurele onvrede over het woon- en leefklimaat, vermindering van activiteiten buitenshuis).

Beide genoemde onderdelen worden mede bepaald door aspecten als het hedonisch karakter van de geur (geurbeleving) en de kenmerken en eigenschappen van de mensen in het gebied (zoals karakter en lichamelijke gezondheid).

De GGD gebruikt bij de gezondheidsbeoordeling van geurbelasting veroorzaakt door intensieve veehouderijen een module uit de Gezondheidseffectscreening (GES). Deze hanteert een andere dosis-effectrelatie dan die voor de Wgv is gebruikt. In de GES-methode is het gezondheidsrisico gebaseerd op het percentage (ernstig) gehinderden veroorzaakt door 1 bron in een niet-concentratiegebied. Reden hiervoor is dat bij deze belasting naast geurhinder nog andere gezondheidseffecten verwacht worden zoals angst, negatieve gevoelens, gedragsverandering en stress. Met deze methodiek ligt de maximaal toelaatbare geurbelasting bij 6 odour units per individueel bedrijf. Een hogere belasting aan geur geeft voor omwonenden een ongewenste gezondheidsbelasting.

In 2009 is een onderzoek gestart naar de relatie tussen de intensieve veehouderij en de gezondheid van

omwonenden. IRAS (Institute for Risk Assessment Sciences) van de Universiteit Utrecht leidt het project in samenspraak met het Instituut voor onderzoek van de gezondheidszorg (NIVEL), het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) en het bureau Gezondheid, Milieu & Veiligheid van de GGD'en Brabant/Zeeland.

Op 21 juni 2011 is het rapport uitgebracht. Hierin wordt o.a. onderschreven dat er geen beoordelingskader is, op basis waarvan gezondheidsrisico's exact kunnen worden beoordeeld.

4 UITVOERING QUICKSCAN

4.1 Algemeen

De berekende geurbelasting is getoetst aan de geurnorm van 3 voor de bebouwde kom, 8 voor de kernrand zone en 14 voor het buitengebied. Inzichtelijk is gemaakt of er in de huidige situatie sprake is van een overbelaste situatie, dat wil zeggen dat er veel overschrijdingen zijn ten opzichte van de wettelijke normen. Als er geen of niet significante overschrijdingen zijn van de wettelijke normen is de conclusie getrokken dat er geen knelpunten zijn die de ruimtelijke ontwikkelingen of uitbreidingen van de veehouderijen kunnen belemmeren.

Voor gebieden waar in de huidige situatie al sprake is van overschrijding van de wettelijke normen bestaan knelpunten voor ruimtelijke ontwikkelingen en de bedrijven. Door het verhogen van de wettelijke geurnormen kunnen de knelpunten mogelijk worden weggenomen. Als bij geurverordening een hogere geurnorm voor een bepaald gebied wordt vastgelegd is de consequentie daarvan dat een hogere geurbelasting moet worden geaccepteerd.

Om daartoe te kunnen besluiten dient een gedegen gebiedsvisie te worden opgesteld onderbouwd met een gedetailleerde gegevensverzameling.

4.2 Conclusie

Uit de V-stacks berekeningen die zijn uitgevoerd op de gekozen gebiedstypen

- o De 16 kernen van Leudal (bebouwde kom)
- o Industrierreinen (buiten de gemeentelijk kerncontour → zie 3.2)
- o Kernrandzone
- o Buitengebied (waaronder zorginitiatief Hornerheide en grootschalige recreatieterreinen)

Is het volgende af te leiden:

De 16 kernen van Leudal:

Voor de kernen Baexem, Kelpen-Oler, Neer, Heibloem, Hunsel, Eil, Ittervoort zijn in 2007 knelpunten gesignaleerd, die ertoe hebben geleid dat in de geurverordening hogere geurnormen zijn opgenomen. In 2007 waren er geen knelpunten in: Haelen, Heythuysen, Grathem, Horn, Buggenum, Nunhem, Roggel, Haler, Neeritter. T.o.v. 2007 zijn de volgende nieuwe knelpunten naar voren gekomen:

Heythuysen

Het gebied Leudalplein en de beoogde nieuwe bebouwing voldoet niet aan de huidige norm van 3, omdat destijds alleen rekening is gehouden met een nieuw gemeentehuis (dit voldoet wel aan norm 3). Inmiddels zijn de inzichten voor de inrichting van het totale gebied meer uitgekristalliseerd. Het realiseren van bebouwing op het resterende gebied maakt het nodig via maatwerk de huidige norm van 3 te verhogen.

Grathem

Een zoekgebied voor woningbouw nabij de sportvelden levert een lichte overschrijding van de wettelijke norm op. De norm voor dit zoekgebied verhogen naar 6 biedt een oplossing.

Industrierreinen

In de quickscan 2007 is alleen rekening gehouden met knelpunten op woningen gelegen op industrierreinen. Ondertussen heeft de jurisprudentie uitgewezen dat ook bedrijfsgebouwen gevoelige objecten kunnen zijn. Deze nieuwe toevoeging levert evenals in 2007 geen knelpunten op.

Kernrandzone

Door de gemeenteraad is op 8 februari 2011 bepaald dat binnen de kernrandzone geen uitbreiding in dieraantallen mag plaatsvinden (wel uitbreiding van het bouwblok vanwege dierenwelzijn). Dit betekent dat bedrijven in deze situatie dus geen gebruik kunnen maken van de 50/50 regeling.

Toelichting 50/50 regeling

Dit houdt in dat in overbelaste situaties, en dat is het geval als de geurbelasting van een intensieve veehouderij over de voor dat gebied geldende norm heen gaat, er nog wel uitbreidingsmogelijkheden zijn. Door het toepassen van technische maatregelen zoals het toepassen van een luchtwasser maar ook het verhogen van het emissiepunt mag de veestapel worden uitgebreid. In dat geval moet wel 50% van de bereikte geurreductie worden ingezet om de geurbelasting ter plaatse te verbeteren. De overige 50% reductie mag dan vervolgens worden omgezet in vee aantallen.

Buitengebied

Voor ruimtelijke ontwikkelingen, zorginitiatieven en recreatierreinen in het buitengebied levert de normstelling van 14 geen knelpunten op.

Het zorginitiatief Hornerheide dat volgens de uitgangspunten de geurnorm 3 krijgt levert eveneens geen knelpunten op.

In het buitengebied zijn diverse locaties waar de basisnorm van 14 OU/m³ wordt overschreden. Vaak is er sprake van een historisch zo gegroeide situatie in de hoedanigheid van voormalige bedrijfswoningen of woningsplitsingen. Deze knelpunten zijn niet op te lossen door het aanpassen van de norm. Door het hanteren van de norm van 14 OU/m³ voor het hele buitengebied is een voldoende waarborg voor het leefklimaat voor burgerwoningen in het buitengebied zonder dat de bedrijfsbelangen onnodig worden aangetast. De historisch gegroeide knelpunten worden niet opgelost en dat betekent voor de bedrijven minder uitbreidingsmogelijkheden en voor de burgerwoningen een matig leefklimaat. Bedrijven in deze situatie kunnen alleen uitbreiden met toepassing van de 50/50 regeling. Hierdoor zal de geurbelasting op de overbelaste objecten evenredig afnemen.

Maar bovenal geldt dat ten opzichte van 2007 geen nieuwe knelpunten zijn ontstaan.

De gemeente Peel en Maas wil ± 2500 meter van de kern Heibloem en ± 600 meter van een geurgevoelig object in het buitengebied van Leudal (nabij Boerderijweg Neer) een landbouwontwikkelingsgebied (LOG) aanwijzen. Momenteel heeft Peel en Maas nabij de grens met Leudal geen geurverordening vastgesteld, waardoor de wettelijke norm van 14 geldt. Door deze normstelling en de afstand tussen het LOG en de gemeente Leudal bestaan geen knelpunten m.b.t. eventuele ruimtelijke ontwikkeling.

Leudal treedt actief in overleg met Peel en Maas als dat gewenst en nodig is m.b.t. mogelijke knelpunten die ontstaan bij het aanwijzen van dat LOG en het opstellen van een geurverordening voor dit gebied.

5 ANALYSE GEURSITUATIE

5.1 Analyse kernen

In onderstaande tabel worden de geurnormverschillen met de geurverordening 2007 aangegeven. Onder de tabel wordt per kern de analysesresultaten beschreven. De andere gebiedstypen komen daarna aan bod.

	2007	2011
Roggel	3	3
Heibloem	4	4
Heibloem: Widdonck	14	6
Heythuysen	3	3
Heythuysen: Leudalplein (uitgezonderd het gemeentehuis)	3	6
Neer	3	3
Neer: Wijnbeek	5	5
Baexem	5	5
Ittervoort	3	3
Ittervoort: Noord	5	5
Haelen	3	3
Buggenum	3	3
Horn	3	3
Nunhem	3	3
Kelpen-Oler	3	3
Ell	6	6
Neeritter	3	3
Hunsel	5	5
Haler	3	3
Grathem	3	3
Grathem: Noord	3	6

Roggel (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

De basisnorm wordt aan de noord-westkant overschreden door 1 bedrijf. Verdere bedrijfsontwikkelingen zijn niet gewenst. De basisnorm wordt niet aangepast. Leefklimaat: goed tot zeer goed.

Heibloem

De basisnorm wordt licht overschreden door 3 bedrijven. Om woningbouwmogelijkheden niet te beperken wordt de norm 4 gehanteerd. Leefklimaat: goed tot zeer goed.

De in 2007 vastgestelde normverhoging van 7 voor de Vedicische universiteit Heibloem is niet meer nodig, omdat deze in de kernrandzone ligt (met norm 8).

Heibloem: Widdonck

Voor het gebied Widdonck dient de norm van 6 te worden gehanteerd, omdat uitbreidingen/ontwikkelingen van de Widdonck anders niet meer mogelijk zijn.

Heythuysen (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

In 2007 heeft een kleine aanpassing van de kerncontour ter plaatse van zorgcentrum De Kreppel ervoor gezorgd dat hier geen knelpunten meer zijn. De basisnorm wordt niet aangepast. Leefklimaat: zeer goed.

Heythuysen: Leudalplein (uitgezonderd het gemeentehuis)

Voor het gebied Leudalplein dient de norm van 6 te worden gehanteerd, omdat nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen anders niet meer mogelijk zijn.

Neer (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

De basisnorm wordt aan de noordzijde van Neer overschreden door 1 bedrijf. Verdere bedrijfsontwikkelingen zijn niet gewenst. De basisnorm wordt niet aangepast. Leefklimaat: goed tot zeer goed.

Neer: Wijnbeek

De basisnorm voor bestemmingsplan Wijnbeek wordt overschreden. Om woningbouwmogelijkheden niet te beperken wordt de norm 5 gehanteerd. Leefklimaat: goed tot zeer goed.

Baexem (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Voor gehele kern wordt de basisnorm van 3 overschreden. Om woningbouwmogelijkheden niet te beperken wordt de norm van 5 gehanteerd. Vanwege de vaste afstanden van een veehouderij is desondanks woningbouw in Brouwersveld niet mogelijk. Leefklimaat: redelijk goed tot zeer goed.

Ittervoort (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Ittervoort: Noord

Voor zoekgebied wordt basisnorm overschreden door 1 bedrijf. Om woningbouwmogelijkheden niet te beperken wordt de norm van 5 gehanteerd. Leefklimaat: goed tot zeer goed.

Haelen (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Buggenum (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Horn (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Nunhem (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Kelpen-Oler (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Eil (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Voor gehele kern wordt basisnorm van 3 overschreden. Om woningbouwmogelijkheden niet te beperken wordt de norm van 6 gehanteerd. Ter plaatse van bestemmingsplan Steenen Bamp is de geurbelasting op een klein gedeelte van het plangebied 10. Vanwege de overschrijding van dit gedeelte van fase 2 is woningbouw hier niet mogelijk. Om fase 3 geheel mogelijk te maken zal een veehouderij moeten worden gesaneerd. Leefklimaat: goed tot zeer goed.

Neeritter (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Hunsel (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Voor gehele kern wordt de basisnorm van 3 overschreden. Om woningbouwmogelijkheden niet te beperken wordt de norm van 5 gehanteerd. Leefklimaat: goed tot zeer goed.

Haler (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Grathem (motivering is t.o.v. 2007 niet gewijzigd)

Basisnorm wordt niet overschreden. Leefklimaat: zeer goed.

Grathem Noord

Om woningbouwmogelijkheden ter plaatse van het zoekgebied niet te beperken wordt de norm van 6 gehanteerd. Leefklimaat: goed tot zeer goed.

5.2 Analyse kernrandzone

Door de gemeenteraad is op 8 februari 2011 bepaald dat binnen de kernrandzone geen uitbreiding in dieraantallen mag plaatsvinden (wel uitbreiding van het bouwblok vanwege dierenwelzijn). Dit betekent dat bedrijven in deze situatie dus geen gebruik kunnen maken van de 50/50 regeling.

Toelichting 50/50 regeling

Ingevolge de Wet geurhinder en veehouderij geldt de eerdergenoemde 50/50 regeling. Dat houdt in dat in overbelaste situaties, en dat is het geval als de geurbelasting van een intensieve veehouderij over de voor dat gebied geldende norm heen gaat, er nog wel uitbreidingsmogelijkheden zijn. Door het toepassen van technische maatregelen zoals het toepassen van een luchtwasser maar ook het verhogen van het emissiepunt mag de veestapel worden uitgebreid. In dat geval moet wel 50% van de bereikte geurreductie worden ingezet om de geurbelasting ter plaatse te verbeteren. De overige 50% reductie mag dan vervolgens worden omgezet in vee aantallen.

Net buiten de kernrandzone liggen enkele bedrijven die nog invloed ondervinden van de normering 8 voor de kernrandzone. Deze kunnen wel gebruik maken van de 50/50 regeling.

5.3 Analyse buitengebied

Voor ruimtelijke ontwikkelingen, zorginitiatieven en recreatieterreinen in het buitengebied levert de normstelling van 14 geen knelpunten op.

Grote recreatieterreinen Recreatieoord De Leistert (inclusief Buitenhof De Leistert), Landgoed Leudal, Landgoed Lemmenhof, Boerderijcamping Bekerhof zijn bij de kern getrokken; hiervoor geldt de norm van 3 OU/m³ of de norm voor de betreffende kern. Dit geldt ook voor Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers COA Limburg te Baexem, De Widdonck te Heibloem en Woonzorgcentrum St. Charles te Heythuysen.

In het buitengebied zijn diverse locaties waar de basisnorm van 14 OU/m³ wordt overschreden. Vaak is er sprake van een historisch zo gegroeide situatie in de hoedanigheid van voormalige bedrijfswoningen of woningsplitsingen. Deze knelpunten zijn niet op te lossen door het aanpassen van de norm. Het is niet wenselijk om de norm te verhogen tot de daadwerkelijke achtergrondbelasting, om hiermee ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk te maken. De veehouderijen kunnen dan weer uitbreiden met geur, waardoor het geurgevoelig object (de nieuwe ruimtelijke ontwikkeling) een nog grotere belasting krijgt. Bovendien wordt de norm 14 overschreden en is sprake van matig tot tamelijk slecht leefklimaat, hetgeen niet overeenkomt met de vastgestelde uitgangspunten.

Door het hanteren van de norm van 14 OU/m³ voor het hele buitengebied is een voldoende waarborg voor het leefklimaat voor burgerwoningen in het buitengebied zonder dat de bedrijfsbelangen onnodig worden aangetast. De historisch gegroeide knelpunten worden niet opgelost en dat betekent voor de bedrijven minder uitbreidingsmogelijkheden en voor de burgerwoningen een redelijk goed leefklimaat. Bedrijven in deze situatie kunnen alleen uitbreiden met toepassing van de 50/50 regeling. Hierdoor zal de geurbelasting op de overbelaste objecten evenredig afnemen.

Maar bovenal geldt dat ten opzichte van 2007 geen nieuwe knelpunten zijn ontstaan.

Het zorginitiatief Hornerheide dat volgens de uitgangspunten de geurnorm 3 krijgt levert eveneens geen knelpunten op voor omliggende bedrijven en ruimtelijke ontwikkelingen.

5.4 Analyse industrieterrein (buiten de kern)

Op industrieterreinen zijn vaak bedrijven gevestigd die zelf al een bepaalde geur verspreiden, ook al is geen sprake van een agrarische geur. Het hanteren van geurnorm voor de kern m.b.t. geurgevoelige objecten (kantoren, woningen e.d.) gelegen op een industrieterrein is daarom niet realistisch. Omdat cumulatie kan plaatsvinden van agrarische en industriële geuren is aansluiting gezocht bij de basisnorm voor het buitengebied. Leefklimaat: redelijk goed.

6 CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN

In het algemeen geldt dat de Wgv voor de gemeente Leudal weinig problemen oplevert. Voor alle gebiedstypen wordt met de normering een redelijk goed tot zeer goed leefklimaat nagestreefd.

Aan de andere kant zijn voor intensieve veehouderijen nog ruime uitbreidingsmogelijkheden voorhanden (hierbij heeft uitsluitend een beoordeling plaatsgevonden op het aspect geur, er zijn nog vele andere factoren die daarop van invloed zijn). Een uitzondering daarop zijn de veehouderijen die gelegen zijn binnen de kernrandzone of zeer dicht gelegen zijn bij burgerwoningen in het buitengebied (overbelaste situaties). De uitbreidingsmogelijkheden voor deze bedrijven zijn nihil of beperkt.

Kort samengevat is ten opzichte van 2007 de situatie rondom geurhinder in Leudal verbeterd doordat veel veehouderijen geurreducerende maatregelen binnen hun bedrijfsvoering hebben gerealiseerd. Daarenboven hebben veel veehouderijen hun activiteiten beëindigd.

Voor enkele gebiedstypen is het nodig maatwerk te leveren en af te wijken van de basisnormen. Dit is vooral nodig om in bepaalde kernen nog woningbouw mogelijk te maken en deze mogelijkheid te behouden. De Wgv biedt de gemeenteraad de bevoegdheid om via een verordening het benodigde maatwerk te leveren. De afwijkende normering uit de geurverordening mag niet leiden tot een verslechtering van het woon- en leefklimaat.

Geadviseerd wordt om hiervan in beperkte mate gebruik van te maken en wel voor de volgende gebieden:

- Kern Baexem inclusief COA: 5 OU/m³
- Kern Hunsel inclusief boerderijcamping Bekerhof: 5 OU/m³
- Kern Ell (inclusief zoekgebied Steenen Bampst fase 2 en 3): 6 OU/m³
- Kern Heibloem: 4 OU/m³
- Kern Heibloem Widdonck: 6 OU/m³
- Kern Heythuysen (gebied Leudalplein): 6 OU/m³
- Kern Neer Wijnbeek: 5 OU/m³
- Kern Ittervoort Noord: 5 OU/m³
- Kern Grathem Noord: 6 OU/m³
- Kernrandzone: 8 OU/m³
- Zorginitiatief Hornerheide: 3 OU/m³

Bijlagen

- Kaartmateriaal met daarop de contouren van de 16 kernen en het zorginitiatief Hornerheide met daarbij aangegeven de voorgestelde geurnorm